

Firhangok és zsalugáterek

Zoltai Bea munkáihoz

GALÉRIA - LXI. évfolyam, 4. szám, 2017. január 27.

Ha a festészetben szereplő függönyöket, vásznakat, ablaktáblákat kell magunk elé idéznünk, számos példa kínálkozik felsorolásul. Vermeer ablaktáblái, Hammershøi fényben úszó, finom függöny védte ablakkeretei, Andrew Wyeth rebbenő függönyvásznai a vadonbeli ablakokon.

S persze Tornyai hevesen megfestett műteremablakának függönye-kerete ötlik fel előttünk.

Zoltai Bea érdeklődése az ablakok, függönyök iránt hasonló, s mégis más keletű. Ő ezeknek a fényekben vibráló látványoknak a szürreális geometriáját vizsgálja.

A *Kitekintés* című sorozatának masszív formarendjéből, a függönyök hurkáinak plaszticitásából halad a fény által kirajzolt szabad felületek mintázatáig, majd jut el az áttetszőséget mutató (kint és bent egyszerűségét jelző) függöny- és ablakkeret-megoldásig. Képkivágása sohasem interieurszerű, rendkívül korlátozott a kompozíciós tér, nem akar szobabelsőt festeni. A szűk látvány érdekli, s annak homokszerű vagy kékesszürke színvilága.

Néha elragadja a barokkos anyagszerűség (*Délutáni fények*), máskor az áttetszőséget a függöny-fény-külvilág hármasa és annak filteres volta jeleníti meg.

Zoltai Bea érzékenyen és érzéken kezeli választott tárgyát, az ablakok, redőnyök, függönyök fény borította rejtélyes világát.